

Arrest

nr. 208027 van 22 augustus 2018
in de zaak X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat Dirk DE BEULE
Vlaamse Kaai 76
2000 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing en de nietigverklaring van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 15 augustus 2018 tot terugdrijving, betekend op 15 augustus 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. Jans, die loco advocaat Dirk DE BEULE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Isabella FLORIO, die loco advocaat Edda MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster komt in de luchthaven van Zaventem toe op 15 augustus 2018. Zij is in het bezit van een paspoort van Benin, voorzien van een Schengenvisum, type C, afgegeven door het Consulaat van Frankrijk, geldig van 6 augustus 2018 tot 19 september 2018, voor een duur van 40 dagen met oog op toerisme.

Op 15 augustus 2018 wordt verzoekster gehoord door de federale politie te Zaventem.

Op 15 augustus 2018 krijgt verzoekster van de federale politie te Zaventem de mogelijkheid om een vragenlijst in te vullen, wat zij weigert.

Op 15 augustus 2018 treft de verwerende partij een beslissing tot teruggrijping (bijlage 11).

Dit is de thans bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“mevrouw :

naam x voornaam x

geboren op 27.03.1997 te Cotonou geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Benin wonende te [....]

houder van het document PASPOORT nummer (...).

afgegeven te DEI Cotonou op : 14.09.2016

houder van het visum nr. XXX van het type c afgegeven door Consulaat Frankrijk

geldig van 06.08.2018 tot 19.09.2018

voor een duur van 40 dagen, met het oog op : toerisme

afkomstig uit COTONOU met Brussels Airlines (...), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(...)

Reden van de beslissing:

(E) *Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)*

Reden van de beslissing:

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd:

Betrokkene verklaart naar Parijs te willen reizen voor toeristische doeleinden. Ze is niet in bezit van enige toeristische informatie noch brochures die een toeristisch verblijf in Parijs staven. Nadien verklaart ze dat ze naar Brussel komt. Het uitgereikte visa is op basis van en bezoek van familie in België en niet voor toerisme in Parijs. Bijgevolg voldoet ze niet aan de voorwaarden voorzien bij de aflevering van dit visum.

(...)

(G) *Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)*

Reden van de beslissing: Voor de duur van haar voorgenomen verblijf (retourticket dd 14.09.2018) en alle onkosten hieraan verbonden beschikt betrokkene slechts over 500 euro.

Ze heeft geen creditkaart. Bij gevolg voldoet betrokkene niet aan de nodige richtbedragen.

(...) ».

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Er zijn geen elementen die dit wettelijk vermoeden onderuit halen. Het uiterst dringende karakter van de vordering wordt ook niet betwist door de verwerende partij. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing en a fortiori de schorsing ervan.

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. In wat als een enig middel kan beschouwd worden, werpt verzoekster op, *“Schending van de beginselen van behoorlijk en goed bestuur o.a. zorgvuldigheidsbeginsel en motiveringsbeginsel;”*.

Verzoekster betoogt als volgt:

“Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier én op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het ernstig en moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoekster bij het indienen van huidig verzoek tot nietigverklaring van de bestreden beslissing en tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is zéér actueel aangezien de bestreden beslissing aan verzoekster niet toelaat de uitvoering van het bekomen visum type c uit te voeren (met welbepaalde termijnen), en ze reeds het bevel ontving om het grondgebied te verlaten en terug te keren naar haar land van herkomst.

Het gaat in casu over een situatie van “uiterst dringende noodzakelijkheid”, zoals hierboven uitgelegd : Weigering grondgebied te betreden 15.8.2018, betekening zelfde datum, terugvlucht : 26.8.2018.

Het motiveringsbeginsel is ook overtreden gelet de motivering niet naar behoren werd in acht genomen. De stukken die thans worden voortgebracht bewijzen dat de opmerkingen E en G onjuist zijn en in afwezigheid van de nuttige stukken, genomen.

Verzoekster heeft reeds meermaals met visa c voor alle Schengen Staten 2014 – 2015 – 2016 en dit steeds zonder problemen (stuk 2-3-4), in deze landen verbleven en teruggekeerd .

Zij beschikt over een Stuk 5. Attest verzekering alsmede over Stuk 6. Bevestiging verblijf in Hotel te Brussel.

Zij baseert zich op haar familie ook om aan bezoeken van Brussel en Parijs te voldoen.

Zij logeert dank zij haar familie en wordt ook financieel bijgestaan door haar familie waardoor ze zelf geen grote bedragen mee heeft. In stuk 8 kan men zien dat er voor 2000 euro werd gewisseld, voor vertrek, te Cotonou.

In Frankrijk bij X et X te X (stuk 7).

In België zal zij buiten het hotel dat voor haar is gereserveerd (zie hieronder – stuk 6) verblijven bij Mme X X te X.

Zij zorgt voor haar verplaatsingen.

Verzoekster keert op 14.9.2018 terug naar Cotonou met haar ticket in haar bezit.”

2.3.2.2. Voor wat betreft het geschonden geachte motiveringsbeginsel gaat de Raad ervan uit dat verzoekster de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht. Immers bekritiseert ze de motieven van de bestreden beslissing waaruit kan afgeleid worden dat ze deze kent en begrijpt.

2.3.2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt zoals verzoekster terecht opmerkt in haar verzoekschrift in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3.2.4. De bestreden beslissing steunt op twee motieven die haar elk op zich kunnen schragen. Het houdt in dat de Raad slechts kan overgaan tot schorsing van de bestreden beslissing voor zover verzoeksters kritiek tegen beide motieven gegrond is en de overige schorsingsvoorwaarden vervuld zijn.

2.3.2.5. Het tweede motief waarop de bestreden beslissing steunt betreft de toepassing van artikel 3, eerste lid, 4°, van de Vreemdelingenwet. Er wordt meer bepaald gesteld, *“Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)*

*Reden van de beslissing: **Voor de duur van haar voorgenomen verblijf (retourticket dd 14.09.2018) en alle onkosten hieraan verbonden beschikt betrokkene slechts over 500 euro. Ze heeft geen creditkaart. Bij gevolg voldoet betrokkene niet aan de nodige richtbedragen”.***

2.3.2.6. In dit verband moet rekening gehouden worden met de artikelen 6, 8 en 14 van Verordening 2016/399 (EU) van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (hierna: de Schengengrenscodex).

- Artikel 6 van de Schengengrenscodex bepaalt als volgt:

“Toegangsvoorwaarden voor onderdanen van derde landen

1. Voor een voorgenomen verblijf op het grondgebied van de lidstaten van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen, waarbij voor iedere dag van het verblijf de 180 voorafgaande dagen in aanmerking worden genomen, gelden voor onderdanen van derde landen de volgende toegangsvoorwaarden:

a) (...)

b) (...)

c) het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven;

d) (...).

e) (...)

2. (...)

3. Bijlage I bevat een niet-uitputtende lijst van bewijsstukken die de grenswachter van de betrokken onderdaan van een derde land kan verlangen om na te gaan of aan de in lid 1, onder c), vermelde voorwaarden is voldaan.

4. Bij de beoordeling van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de duur en het doel van het verblijf, alsmede met de gemiddelde prijzen voor kost en inwoning in de betrokken lidstaat of lidstaten, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen.

De door elk van de lidstaten vastgestelde richtbedragen worden meegedeeld aan de Commissie, overeenkomstig artikel 39.

De aanwezigheid van voldoende bestaansmiddelen kan worden beoordeeld aan de hand van contant geld, reischeques en creditcards die de onderdaan van een derde land in bezit heeft. Borgstellingen, voor zover het nationale recht daarin voorziet, en garantstellingsverklaringen van de gastheer/-vrouw als

gedefinieerd in het nationale recht, ingeval de onderdaan van een derde land bij een gastheer/-vrouw verblijft, kunnen eveneens als bewijs van voldoende middelen van bestaan gelden.

5. (...)”

- Voor wat betreft de richtbedragen voor het overschrijden van de buitengrenzen bedoeld in artikel 6, punt 4, van de Schengengrenscodex, heeft België het volgende meegedeeld aan de Europese Commissie [Bijwerking van de lijst van de richtbedragen voor het overschrijden van de buitengrenzen bedoeld in artikel 5, lid 3, van de Schengengrenscodex-thans artikel 6, punt 4, PBL. C 447/32 van 13 december 2014]:

“a) bij een particulier verblijvende vreemdeling

Het bewijs van voldoende middelen van bestaan kan worden geleverd door middel van een toezegging tot tenlasteneming, welke door de in België woonachtige gastheer van de vreemdeling is ondertekend en door het gemeentebestuur van zijn woonplaats is gelegaliseerd.

De toezegging tot tenlasteneming heeft betrekking op de verblijfskosten en de kosten voor gezondheidszorg, logiesverstrekking en teruggeleiding van de vreemdeling, indien deze daar zelf niet toe in staat zou zijn, teneinde te voorkomen dat deze kosten door de overheid dienen te worden gedragen. De toezegging dient door een kredietwaardig persoon te zijn ondertekend en, indien het om een vreemdeling gaat, vergezeld te zijn van een verblijfs- of vestigingstitel.

Zo nodig kan de vreemdeling tevens worden verzocht, bewijs te leveren van persoonlijke middelen.

Indien de betrokkene over generlei financiële middelen beschikt, moet hij voor elke dag van het voorgenomen verblijf over ca. 45 EUR kunnen beschikken.

b) in een hotel verblijvende vreemdeling

Indien de vreemdeling het bestaan van enigerlei financiële middelen niet kan bewijzen, moet hij voor elke dag van het voorgenomen verblijf over ca. 95 EUR kunnen beschikken”.

- Artikel 8.1 en 3. a) iv van de Schengengrenscodex luidt als volgt:

“Art. 8 Grenscontrole op personen

1. Het grensoverschrijdende verkeer aan de buitengrenzen wordt gecontroleerd door de grenswachters. De controle wordt verricht overeenkomstig dit hoofdstuk.

(...)

3. Bij binnenkomst en uitreis worden onderdanen van derde landen als volgt aan een grondige controle onderworpen

a) de grondige controles bij binnenkomst behelzen de verificatie van de in artikel 6, lid 1, vermelde voorwaarden voor toegang, alsmede, eventueel, van de verblijfs- en werkvergunningen. In dat verband wordt nauwgezet onderzocht (...).

iv) de plaats van vertrek en de plaats van bestemming van de betrokken onderdaan van een derde land, alsmede het doel van het voorgenomen verblijf, indien nodig met controle van de desbetreffende bewijsstukken;”

- Artikel 14, lid 1, van de Schengengrenscodex voorziet het volgende:

“1. Indien een onderdaan van een derde land niet aan alle in artikel 6, lid 1, vermelde toegangsvoorwaarden voldoet en niet tot de in artikel 6, lid 5, genoemde categorieën personen behoort, wordt hem de toegang tot het grondgebied van de lidstaten geweigerd. Dit laat de toepassing van de bijzondere bepalingen inzake asielrecht en internationale bescherming of inzake afgifte van een visum voor een verblijf van langere duur onverlet.”

2.3.2.7. Verzoekster ontkent de vaststellingen in de bestreden beslissing niet dat ze slechts in het bezit is van 500 euro en dat ze geen kredietkaart heeft. Gelet op de gehanteerde Belgische richtbedragen (zie supra) en het feit dat verzoekster van plan was in België te verblijven tot 14 september 2018, beschikt verzoekster duidelijk niet over voldoende bestaansmiddelen.

2.3.2.8. Daargelaten de vaststelling dat verzoekster op het moment dat ze België wenst te betreden en gecontroleerd wordt door de met grenscontrole belaste autoriteiten, moet kunnen aantonen dat ze voldoet aan de binnenkomstvoorwaarden en verzoekster dus niet dienstig voor eerst ter gelegenheid

van het indienen van een beroep tegen de bestreden beslissing, kan komen aanzetten met stukken die volgens haar oordeel aantonen dat de toepassing van artikel 3, eerste lid, 4°, van de Vreemdelingenwet onjuist is en nog minder aan de hand hiervan de verwerende partij kan verwijten de zorgvuldigheidsplicht te hebben geschonden, merkt de Raad op dat deze stukken voormeld motief ook niet aan het wankelen kunnen brengen.

2.3.2.9. Stuk 5 gevoegd bij het verzoekschrift betreft een reisverzekering. Dit dekt eventuele uitgaven voor repatriëring om medische redenen, dringende medische zorg en/of spoedbehandeling in een ziekenhuis of wegens overlijden tijdens het verblijf op het grondgebied van de Schengenlidstaten. Het heeft geen uitstaans met de binnenkomstvoorwaarde dat een derdelander dient te beschikken over voldoende middelen van bestaan. Stuk 8 gevoegd bij het verzoekschrift betreft volgens verzoekster het bewijs dat 2000 euro werd gewisseld voor vertrek uit Cotonou. De Raad ziet niet in hoe dit kan aantonen dat verzoekster over voldoende bestaansmiddelen beschikt, indien ze bij aankomst in België slechts over 500 euro beschikt. Verzoeksters blote verklaringen zoals *“Zij baseert zich op haar familie ook om aan bezoeken van Brussel en Parijs te voldoen. Zij logeert dank zij haar familie en wordt ook financieel bijgestaan door haar familie waardoor ze zelf geen grote bedragen mee heeft”* kunnen bezwaarlijk de toepassing van artikel 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet en de hierboven vermelde richtbedragen in dit kader onderuit halen. Stuk 7 gevoegd bij het verzoekschrift betreft niet meer dan een identiteitskaart van een persoon en kan bezwaarlijk aantonen dat verzoekster bij deze persoon gaat logeren en door deze financieel zal bijgestaan worden. Indien verzoekster financieel wenste bijgestaan te worden door familieleden, kwam het haar toe verbintenissen tot tenlasteneming aan te gaan, quod non. Stuk 6 gevoegd bij het verzoekschrift betreft een reservering van een hotel te Brussel van 7 augustus 2018 tot 7 september 2018 maar dit doet geen afbreuk aan het feit dat verzoekster niet voldoet aan de bovenvermelde richtbedragen, met name 95 EUR/dag dat ze op hotel verblijft.

2.3.2.10. Uit artikel 8 van de Schengengrenscodice blijkt dat de Belgische met grenscontrole belaste autoriteiten bij (elke) binnenkomst van een vreemdeling op het Schengengrondgebied kunnen nagaan of de vreemdeling wel voldoet aan de voorwaarden voor betreding van het Schengengrondgebied en inzonderheid kunnen nagaan of de betrokken vreemdeling beschikt over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat is deze middelen rechtmatig te verwerven. Verzoekster kan derhalve aan het gegeven dat ze in het verleden meermaals met een Schengenvisum C gereisd heeft naar de Schengenlidstaten (stukken 2 tot 4 gevoegd bij het verzoekschrift), niet de verwachting ontleenen dat de binnenkomstvoorwaarden voor het betreden van het Schengengrondgebied vermeld in artikel 3 van de Vreemdelingenwet/ artikel 6 van de Schengengrenscodice überhaupt vervuld zijn of niet meer gecontroleerd mogen worden.

2.3.2.11. Verzoekster toont met haar betoog niet aan dat de verwerende partij bij het toepassen van het motief inzake artikel 3, eerste lid, 4°, van de Vreemdelingenwet niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld of op grond daarvan kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen.

2.3.2.12. De vaststelling dat verzoekster er niet in slaagt het motief van de bestreden beslissing onderuit te halen dat ze niet beschikt over voldoende bestaansmiddelen, volstaat om het middel niet ernstig te bevinden. De kritiek op het andere motief dat in de bestreden beslissing figureert, met name de toepassing van artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet wordt dan ook niet behandeld.

2.3.2.13. Er werd geen ernstig middel ontwikkeld. Dit volstaat om de vordering af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

mevr. A. DE BONDT,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE BONDT

M. EKKA